

[Lisbeth Petersen]

tiv retning med en fornuftig økonomisk politik med produktive investeringer i erhvervslivet i stedet for det, som nu sker med kæmpeinvesteringer til uproduktive formål.

Vi ser optimistisk på valget i november i den forstand, at vi, når vi får indflydelse i landsstyret, dvs. i ledelsen, vil sætte tingene på plads og derudfra handle forsvarligt med tillid til fremtiden og med tillid til fortsat samarbejde med Danmark og den danske regering.

Breckmann (Fær.):

Socialismen er død, hviskes der overalt i verden. Både som økonomisk model og som politisk styreform er dens ubrugelighed konstateret og dens misbrug som ødelægger af menneskeliv afsløret. Fra Sibirien til Mozambique, fra Nicaragua til Burma lærer bitre erfaringer os, at kollektivismens hittegods skal på affaldsdyngen. I lyset af dette lød statsministerens åbningstale som enden på en politisk epoke og starten til en ny, et vederkvægende ekko af den nuværende undervisningsministers klokkeklare liberalkonservative synspunkter i bøgerne fra for 10-15 år tilbage, der byggede på Djilas' og Dichts idégrundlag og indvarslede et systemskifte i dansk politisk tænkning.

To folketingsvalg har bekræftet, hvor svært det er at forøge vælgerstøtten med denne uhåndgribelige økonomiske genopretning. Vi er dog taknemlige for det livsnødvendige arbejde, som firkloverregeringen gjorde for dansk økonomi. Denne åbningstale er kimen til ny optimismisme om større materiel og åndelig frihed og mere ægte velfærd, udfoldelse og skaberlyst. Den indkomst- og skattepolitiske spændetrøje, som den danske befolkning er bundet i, må løsnest, ellers bliver regeringerne Poul Schüter I, II og III kun fodnoter, blot en slags socialistisk medicin i borgerlige flasker.

Statsministerens forbehold over for KVR-regeringens gennemslagskraft for den nye, frisindede politik på grund af det uomtvistelige parlamentariske mindretal bekymrede mig, og hermed er så tvivlen kommet denne regerings borgerlige hensigter til gode. Men regeringens præmisser synes desværre inspireret af samme kollektivistiske tænkere rundt om i ministerierne, som vejledede samtlige socialdemokratiske regeringer i 1970'erne og bragte Danmark til afgrundens rand.

Socialismen lever jo af samfundets skatte-tryk. Jo højere det er, jo mere kvælende virker kollektivismen, og jo flere vælgere føler sig bundet til at opretholde det offentlige apparat, der beskæftiger dem og fodrer dem med pengeydelse.

Et lands økonomiske ubalance rettes næppe op kun med indkomst- og skattepolitiske forsøg på at holde offentligt og privat forbrug nede. Beskæftigelses- og handelsproblemet bliver skabt af for høje skatter og afgifter. Danske forbrugere berøves de indtægter, der ville forøge efterspørgslen efter og produktionen af danske varer og tjenester. Derfor må dansk industri overleve på eksporten, og det er et for spinkelt grundlag sammenlignet med et købedygtigt hjemmemarked. Udenlandske konkurrenter med f.eks. 30 pct. skatte-tryk behøver kun halvt så stor lønglidning med samme effekt på lønmodtagernes realløn, som danske lønmodtagere kræver med 60 pct. skatte-tryk. Derfor er det dobbelt svært for Danmark at forbedre sin konkurrenceevne, hvis man ikke tager skattelettelser i brug.

Lande med høj marginals-kat har ofte stort budget- og handelsunderskud. Man tager det for givet, at prisen for offentlige tjenester er den, de koster at købe. Det offentliges vækst pumper bruttonationalproduktet op, mens den private del af økonomien enten går under jorden eller forsvinder helt.

Reagans skattere-olution har medført den længste vækstperiode i USA's historie med 15 millioner nye arbejdspladser - i samme tidsrum har Europa mistet 5 millioner arbejdspladser - 30 pct. økonomisk realvækst, 26 pct. produktivitetsforbedring, 18 pct. lønvækst og 51 pct. større investeringer bare siden 1982. Derudover har Reagans og mrs. Thatchers regering og andre lande forsøgt med skattelettelser og har bevist, at statskassernes skatteindtægt vokser med en sænkning af skatte-trykket.

Den kendsgerning, at skattegrundlaget styrkes ved lavere skatter, bør også overbevise den danske regering om, at den sidder fast i socialistiske fordomme om, at statskassens skatteindtægt er direkte proportional med skatte-trykket. Den beviste virkelighed er just omvendt. Derfor er skattelettelserne her i Danmark både økonomisk gavnlige og politisk nødvendige for regeringens overlevelse valgperioden ud og noget epokeskabende i Danmarks historie.